

fuldt afgjort i alle Henseender. Jeg skal blot her sige, at det ærede Medlems Udtalelser vedrørende Pastor Lichtenberg viser, at det ærede Medlem slet ikke kender den Sag, han taler om.

Lige over for den lange og interessante Tale, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) nu har holdt, vil jeg kun berøre nogle enkelte Punkter. Det er rigtigt, at de Oplysninger, som jeg har fremsat i Dag fra Straffeanstalterne, vise, at der siden den 23. Juli 1901 er en Nedgang i Tilbøjeligheden til at anvende korporlige Straffe. Men jeg mener simpelt hen, at Straffen altid skal staa i et rimeligt Forhold til den Gerning, hvorfor der straffes. For Smaaforseelser er der ingen Grund til at anvende korporlig Straf. Den samme Bemærkning gælder den Fremstilling, som det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) fremkom med om en Soldat, der for en forholdsvis ubetydelig Forseelse var bleven straffet med Prygl. Det kunne alle være enige om, jeg er det i alt Fald, at sligt kan ikke billiges. Men noget andet er det, naar Forbrydelsen svarer til Straffen, og det gør den i det foreliggende Forslag. Naar jeg læste et Stykke op af Inspektør Ammitzbølls Udtalelser, var det ikke for at paaberaabe mig ham som en Tilhænger eller Ikke-Tilhænger af Pryglestraffen i Almindelighed, men kun for at vise, hvilken Opfattelse en Mand har, der har haft Lejlighed til at idømme Pryglestraffen og iagttage dens Virkning netop paa den Slags Personer, som Lovforslaget handler om. Det ærede Medlem sagde, at det har vist sig, at Voldtægt er i Tilbagegang, det fremgik ogsaa af Bemærkningerne til Lovforslaget. Men saa har det ærede Medlem ikke læst disse Bemærkninger rigtig eller læst dem overfladisk. De give Oplysning om de sidste 6 Femaar fra 1871 til 1901, og Voldtægtsforbrydelserne have i den Tid været henholdsvis 82, 101, 119, 106, 149 og 128. Jeg skulde tro, at det er en stærk Fremgang i Antallet. Selvfølgelig gaar saadant noget i Bølgegang. I nogle Aar er der flere, i andre færre Tilfælde, men i det hele er der en stærk Opgang. Sammenligner man de sidste 5 Aar med de første, er Folkemængden steget med 33 pCt., men Voldtægtsforbrydelserne med over 50 pCt., og tager man det næstsidste 5-Aar, er der en Stigning til næsten det dobbelte, og saa kommer det ærede Medlem og siger, at Voldtægtsforbrydelserne ere i Tilbagegang, et udmærket Argument!

Og saa siger det ærede Medlem, for at ikke hans øvrige Argumenter skulle være ringere, at der er en Mand, der hedder Skjoldborg, der har skrevet en Roman, hvorefter nogle Herremænd gik ud i Pige-kamrene. Jeg vil dog virkelig spørge, om det ærede Medlem er saa fattig paa Argumenter, at han er nødt til at nøjes med en Romanforfatters Fremstilling af Forholdene og sige, at det er utvivlsomt rigtigt, saadant noget passerer i Virkeligheden. Det ved det ærede Medlem jo slet ikke noget om.

Det er ikke rigtigt, at § 5 er en Gummilastikumparagraf. Tværtimod, den giver saa nøje Forskrifter, som tænkes kan. Naturligvis vil, som ved ethvert Spørgsmaal, hvor der skal idømmes Straf, meget blive lagt i Dommerens Haand. Det er Dommeren, der skal dømme i Sagen, men det er jo kun den grundlovmæssige Ordning. Det er klart, at Dommeren i enhver Sag maa tage alle de foreliggende Omstændigheder med i Betragtning, men i det foreliggende Forslag er der gjort en saa stærk Begrænsning i Dommerens Frihed, som der overhovedet kan gøres.

Naar det ærede Medlem nu kører op med Historien om Departementschefssønnerne, kunde jeg, hvis det ikke var, fordi det ærede Medlem er saa lang i sine Udtalelser, nok have Lyst til at høre lidt nærmere om, hvorledes den Historie egentlig hænger sammen. Jeg har i sin Tid hørt saa meget derom og ogsaa læst om det. Men jeg har kun den Erindring, at der var nogle Betjente baade paa Gaden og paa Politistationen, der vare grove og brutale mod disse unge Mennesker, saaledes som desværre Politibetjente have været det, jeg taler kun om Fortiden. Det var blevet paatalt, og det var gaaet galt for disse Betjente. Nu synes det ærede Medlem at mene, at naar Politibrutaliteten gaar ud over Departementschefssønner, skulle Politibetjentene have Lov til det, og Departementchefssønnerne skulle straffes, men det er et Ræsonnement, som jeg ikke tror, det ærede Medlem vil komme langt med. Og jeg vil dog sige til det ærede Medlem, hvad han meget godt ved, at det gentagne Gange er hændet, at der fra Justitsministeriets Side er skredet ind mod Politibetjente, der have forset sig ikke mod Departementschefssønner, men mod Arbejdere. Det ved det ærede Medlem meget godt, ellers læser han ikke „Socialdemokraten“, og det gør han vel.

Det ærede Medlem talte om Sagen med Fyrbøder Karleby i Esbjerg og gav